

מ"ת 1032/02/18 - מדינת ישראל נגד מאמון אלפקיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 1032-02-18 מדינת ישראל נ' אלפקיר(עציר)
תיק חיצוני: 12846/2018

בפני	כבוד השופטת נאוה בכור
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מאמון אלפקיר (עציר)

החלטה

1. בפניי כתב אישום ולצידו בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

בכתב אישום מיוחסות למשיב עבירות של שוד מזון לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום **8.1.18** בשעה 15:54 שדד המשיב בצעקות ובאימים סך של 14,250 ₪ מסניף דואר ברמלה, תוך שהוא רעול פנים, ומחזיק בידו חפץ לצורך איום. לאחר מספר ימים, בעת חיפוש ומעצר המשיב בביתו - החזיק המשיב סם מסוג וקוקאין והרואין שלא לצריכה עצמית במשקל של 0.5779 ו-1.7459 גרם בהתאמה.

3. בדיון מיום **1.2.18** הסכים ב"כ המשיב לקיומו של ניצוץ ראייתי.

בדיון מיום **7.2.18** הסכים ב"כ המשיב לגבי קיומן של ראיות לכאורה בעניין החזקת הסמים, אולם הצדדים נחלקו בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה באשר לעבירת השוד.

מכאן הדיון שבפניי.

4. טיעוני הצדדים

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי ישנן ראיות לכאורה בתיק אף בנוגע לעבירת השוד.

המשיב שלל כל נוכחות במקום, אמר שאחותו הקפיצה אותו למכון הרנטגן בקופת חולים - השפלה כדי לעשות טיפול ואז הלך הביתה ברגל.

לימים הוא שכלל את גרסתו העניין ואמר שאחותו באה לקחת אותו מהמכון. מהאחות נגבו מספר רב של הודעות וגם בוצע עימות ביניהם והיא עומדת על כך שלקחה אותו ממקום שהוא אמר לה להגיע אליו בסמוך לכלא, הוא יצא מבין השיחים, יצא לחוץ ומבוהל, וכעס עליה מאוד שלא הגיעה מוקדם יותר לקחת אותו.

קיים פסיפס ראיות נסיבתיות המצביעות על כי המשיב הוא השודד.

לעניין השוד - מפנה המבקשת לסרט מצלמת האבטחה המתעד את השוד, ולהודעות הקופאיות הנשדדות.

מהדיסק עולה זמן התואם את ממצאי האיכון של המשיב במקום -כשלוש שעות עובר לאירוע תועד המשיב במכון קופ"ח "השפלה" המרוחק כ-1800 מטרים ממקום השוד.

הבגדים שלבש המשיב במכון זמן קצר לפני השוד דומים לפרטי הלבוש שנתפסו ברשותו בעת מעצרו שבוע לאחר השוד ואלה פריטים ייחודיים המהווים ראיה נסיבתית חזקה.

בעת השוד נראה לובש ג'קט/מעיל של "קאפה", וכשהתכופף להרים שטרות כסף שנפלו במהלך השוד נצפה לובש תחתונים עם הכיתוב GREEN עליהם.

ע"פ דו"ח החיפוש נתפסו בבית המשיב מעיל שחור של חברת "קאפה", נעליים, תחתונים עם הכיתוב GREEN, ומכנס גינס עם קרעים.

אחות המשיב אף זיהתה בהודעתה במשטרה את הג'קט ה"קאפה" שנתפס בחיפוש ככזה שבשימוש המשיב.

המשיב הכחיש מצדו כי אלה פרטי לבוש בשימוש.

חוות דעת מומחה מעבדת סימנים שביצע השוואה בין פרטי לבוש השודד בסרטונים בסניף הדואר לבין פרטי לבוש המשיב זמן קצר לפני השוד בסרטונים ממכון קופ"ח ולבין אלו שנתפסו בבית המשיב, מעלה כי אפשרי שבנוגע לבגדי השודד לבגדי המשיב במכון קופ"ח מדובר באותו מעיל ומכנסי גינס, ולא ניתן לשלול שמדובר באותן נעליים, בדרגת זהות של "אפשרי בהחלט".

ביחס לזהות בין בגדי המשיב בחזקתו בחיפוש לבין בגדי השודד בזירה -אפשרי שמדובר באותו מעיל, לגבי תחתונים וצירוף אקראי של מספר פריטים בלתי תלויים נקבע כי רמת זיהוי של "אפשרי בהחלט".

זיהוי הלבוש הינו ראיה נסיבתית המצטרפת ליתר הראיות.

המשיב שלל הימצאו בקרבת תחנת הדלק או במקום האיסוף ע"י אחותו בקרבת הכלא, וטען כי הלך לביתו הנמצא רחוק מהמקום, ובכיוון הפוך למקום איכנו- ואלה שקרים מהותיים המהווים ראיה נסיבתית.

כך, נמצא המשיב בזמן השוד בזירת השוד, בגרסה שקרית למול גרסת אחותו, באופן הפועל כראיה נסיבתית לחובתו.

אחות המשיב ממקמת את המשיב, בדומה לאיכון, זמן קצר לאחר מועד השוד בקרבת מקום לסניף הדואר הנשדד.

גם בעימות מטיחה בפניו כי אספה אותו, בניגוד להכחשותיו, בסמוך למקום השוד, ולמשיב אין תשובה לדבריה.

האחות הצביעה בדיוק על המקום בו אספה את המשיב.

אחות המשיב תיארה כי בעת שאספה אותו בסמוך לבית הסוהר, ע"פ בקשתו, כשהוא יושב ויוצא מבין השיחים, רץ ונכנס במהירות לרכבה, לאחר שצעק עליה בשיחה קודמת מדוע לא חיכתה לו. תארה כי היה מאוד לחוץ, ולאור התנהגותו שאלה אותו מה עשה במקום.

בנוסף, במהלך החקירה המשיב סרב לחתום על דו"ח החיפוש, התנגד למעצר בעת החיפוש והמעצר בביתו, ניסה לברוח מהחדר בו נמצא, והשוטרים נאלצו להשתמש בכוח על מנת לאזקו. הוא אף הכחיש מאוחר יותר את התנגדותו זו למעצר.

המשיב סרב לחתום על כל חקירותיו, הכחיש שהוא מתועד במצלמת מכון קופ"ח, הגם שנראה שם בברור בניגוד לטענתו, וטען כי אחותו היא שמשקרת.

בסרטוני האבטחה אף נשמעת אישה קוראת ברקע "אלפקיר" שמו של המשיב - והוא ניגש לדלפק.

לאור כל האמור יש ראיות לכאורה בעניינו של המשיב.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי עיקר המחלוקת נסוב על שאלת הזיהוי של המשיב כמי שביצע את השוד.

הזיהוי לכאורה של המשיב כמי שביצע את השוד מבוסס על דמיון בפרטי לבוש כפי שנצפה במכון רנטגן השפלה מספר שעות לפני השוד - לבין פרטי הלבוש כפי שנתפסו במצלמות האבטחה בסניף הדואר.

אין מחלוקת על כך שלכאורה מי שנצפה במכון הרנטגן השפלה הוא המשיב, אולם המחלוקת היא האם מי שנצפה בסניף הדואר דומה למשיב.

בשונה מהנטען על ידי המבקשת, אין דו"ח צפייה על כך שכאשר השודד מתכופף במהלך השוד, רואים את הכיתוב green על התחתונים.

גם בנוגע לזיהוי מכנס ג'ינס שנתפס עם קרעים כנטען כי זה המכנס שלבש השודד כשנצפה באירוע השוד-יש

בעיית זיהוי בהתאם לדיסק. במכון השפלה, שם הוא היה, לא רואים מכנסי ג'ינס קרועים, רואים מכנסי ג'ינס עם שפופים, וההבדל ניכר לעין.

בדיסק המתעד את המצלמות במקום השוד בדואר רואים את השודד בורח בתום השוד, עם מבנה גוף שמן שלא מתאים למשיב, וגם עם מכנסי ג'ינס רחבים יותר ממה שנצפה המשיב לובש במכון השפלה.

חוות הדעת בדבר דמיון של בגדים אינה מספיקה בשלב הזה.

מאיכון הטלפון הנייד עולה כי אין ראייה לפיה היה באזור, ולכל היותר אפשר להגיד שהאנטנה באזור קלטה את הטלפון שלו. הוא יכול להיות גם במרחק 4 ק"מ משם.

אחותו של המשיב אומרת שאספה אותו יום אחד מאזור בית הכלא, ועדותה זו נמסרת שבוע אחרי האירוע. זו הראייה הנסיבתית הבעייתית ביותר, אבל היא לא מצטרפת לראיות נסיבתיות משמעותיות.

לגבי שיתוף הפעולה של המשיב אליה מתייחסת המבקשת, לפיה סרב לחתום על ההודעות במשטרה, זו טענה התלויה על בלימה.

גבו ממנו 8 הודעות, והוא שיתף פעולה וענה לשאלות החוקרים.

הסירוב לחתום בנסיבות אלה הוא בעייתי כי מצפייה בדיסקים של החקירה לא נאמר לו לחתום.

לאור האמור, ישנה חולשה משמעותית בראיות לכאורה.

לחילופין- יש להפנות עניינו לקבלת תסקיר על מנת לבחון חלופת מעצר.

אין למשיב עבירות דומות של שוד, ובנסיבות תיק זה לא מתוארת הפעלת אלימות.

הטענה היא שהשודד הצטייד במכשיר ולכאורה היה מזויין, מבלי שהמבקשת יודעת את זהות המכשיר.

לאור חולשת הראיות לכאורה לעניין עבירת השוד בעניינו של המשיב, יש להפנותו לתסקיר שירות מבחן לבחינת חלופה.

דין והחלטה

5.

לאחר שנדרשתי לחומר החקירה בתיק, מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב אף בעבירת השוד, לגביה נותרה המחלוקת בין הצדדים.

סרטוני אבטחה ותמונות

מצפייה בסרטונים ממצלמות האבטחה בסניף הדואר הנשדד ובמכון רנטגן השפלה, עולה כי **במכון השפלה-נצפה המשיב בברור**, ממספר זוויות בעיקר בסמטה שמחוץ למכון, **כל זאת כשפניו נראים באופן מובהק במצלמות והיהוי הוא וודאי**, כשבכל הנוגע לדמות הנצפית במצלמות האבטחה בסניף הדואר- לא נראים פני השודד בברור בר זיהוי.

גם בדו"ח צפייה של קצין חקירות שרון רז בסרטוני המצלמות במכון השפלה -מזהה האחרון את המשיב (מסמך מסומן 47).

בנוסף, מסרטוני המצלמות במכון השפלה ביום **8.1.18** בשעה 12:40, ביחד עם קובץ קול, בעת שהמשיב נראה מחוץ למכון וממתין נשמעת הפקידה במפורש כשהיא נוקבת בשם "**אלפקיר**" בדקה 12:40:52 (אף לגרסתם של אחותו סמירה אלפקיר (להלן:"סמירה") והמשיב במשטרה -מסמך מסומן 94, חקירה מיום 29.1.18 ש' 84-80) כשבתגובה לכך- נצפה המשיב כשהוא נכנס פנימה לתוך המכון.

במקביל, השוואת הנעשה במכון בזמן זה, ממצלמות הממוקמות בתוך המכון, מעלות כי בדקה 12:40:57 ניגש המשיב לדלפק ולקח מעטפה שהוגשה לו ע"י אחת המזכירות (שם, ש' 94-89).

מחומר הראיות עולה עוד כי השודד נצפה המצלמות האבטחה של מתחם תחנת הדלק ביום האירוע בשעה 15:49 כשהוא מחזיק מכשיר בצמוד לאוזן -בזמן החופף לשיחה בינו לבין סמירה בהתאם לפלט השיחות בין השניים, כשיאיון הטלפון של המשיב הינו במתחם תחנת הדלק הנ"ל.

יש לציין כי מלבד הסרטונים, האיכון וגרסתה של סמירה, הרי שהמשיב עצמו מאשר בחקירתו במשטרה כי היה במכון השפלה, הגם שלטענתו לא זוכר תאריכים (מסמך מסומן 94, חקירתו מיום 29.1.18 ש' 64-58, ש' 104, ש' 189-188; חקירתו מיום 16.1.18 ש' 20-16).

זאת ועוד, בעוד שבמשטרה הקפיד המשיב להכחיש כי מזהה עצמו בסרטונים של מכון השפלה, אף משמחו נשמע במפורש כאמור, הרי שמטיעוני בא כוחו - חזר בו מגרסה זו וכעת מודה כי זה אכן הוא.

לבוש השודד

מחוות דעת מומחה של מז"פ בתחום צילום פורנזי, עיבוד תמונה וראיה דיגיטלית (מסמך מסומן 100), עולה כי בהשוואה שערך בין פרטי הלבוש שנתפסו בביתו של המשיב לבין פרטי הלבוש של השודד כפי שנצפה במצלמות האבטחה בסניף הדואר (מסמכים מסומנים 98-99), כמו גם לבוש של המשיב כפי שנצפה במצלמות האבטחה של קופת חולים "מכון השפלה" - נמצא כי בכל הנוגע לאדם שנצפה בדואר ולמשיב שנצפה במכון השפלה- **אפשרי** שמדובר באותו מעיל, **לא ניתן לשלול** כי מדובר באותו נעליים **ואפשרי** שמדובר באותם מכנסי ג'ינס.

בכל הנוגע לשודד שנצפה בסניף הדואר לבין פרטי הלבוש שנמצאו בביתו של המשיב, הרי **שאפשרי** שמדובר באותו מעיל, **אפשרי** שמדובר באותו זוג תחתוני בוקסר.

עוד עלה כי **לאור שילובם האקראי של מספר פריטי לבוש בלתי תלויים** - שנמצאו בבית המשיב ומתיישרים עם הנצפה בשתי הזירות בהן ממוקמות מצלמות האבטחה, הרי **שאפשרי בהחלט** כי מדובר באותם פרטי לבוש, היינו- רמת וודאות הגבוהה מ"אפשרי" מקום בו הבדיקה הראתה התאמה גם במאפיינים ייחודיים מסוימים או צירוף מאפיינים בלתי תלויים.

כך, יש לציין כי מדובר בסימנים ייחודיים לפרטי הלבוש, ובכלל זה- כיתובים מיוחדים (GREEN, סמל KAPPA), מיקום שפשופים בג'ינס, ועיצוב (צורת המעיל כולל ברדס, נעל ספורט כהה עם פס בהיר בצד).

המשיב מכחיש הכחשה גורפת בעלמא את הדמיון בין פרטי הלבוש שנתפסו בביתו למול אלו הנצפים בסרטונים (מסמך מסומן 92 ש' 37-48), זאת ותו לא.

זאת ועוד, גם תיאור השודד ע"י פקידות הואר המתלוננות, מתיישב עם תאורו של המשיב, לפיו מדובר **בבחור בסביבות גילאי ה-30, בעל מבטא ערבי, בגובה 1.75, עיניים כהות, ושחום** (מסמכים מסומנים 78-79).

איכון ומיקום המשיב

מחומר החקירה עולה כי באיכון שבוצע לטלפון הנייד שברשותו של המשיב נמצא במתחם תחנת דלק "סונול" בו מצוי סניף הדואר הנשדד, ברחוב שדרות ירושלים, בגבול בין רמלה ללוד, מול בית כלא איילון, כל זאת בין השעות 15:03-15:55, הרלוונטיות לזמן ביצוע השוד ולאסופו ברכב ע"י אחותו (מסמכים מסומנים 54).

איכון זה מקבל חיזוק ממשי בגרסתה של אחותו של המשיב סמירה המתארת בעדותה כי אספה את המשיב מהמקום הנ"ל ואף נערכה עמה הצבעה על מקום האיסוף (מסמכים מסומנים 21-22).

יש לציין כי סמירה חזרה על גרסתה זו, לפיה אספה את המשיב מאזור הסמוך לבית כלא איילון אף בעימות למול המשיב (מסמך מסומן 89 ש' 9-11)

העובדה לפיה המשיב אינו יודע להסביר בעדותו במשטרה מיום 17.1.18 את תוצאות האיכון הנ"ל, שאינם תואמים את גרסתו לעניין מיקומו בטווח הזמנים האמור, שכן לגרסתו מכחיש מיקום זה וטוען ששהה בזמן האמור במכון השפלה, אף היא משמשת לחובתו (מסמך מסומן 87, ש' 73-75, ש' 77; מסמך מסומן 94 ש' 185-187).

למותר לציין כי למשיב אין תשובה לעובדה לפיה בהתאם לאיכון מכשיר הטלפון הנייד שברשותו, מיום 8.1.18 בשעות 15:51-15:55, היה בגבול רמלה לוד מול כלא איילון (מסמך מסומן 94 ש' 149-151).

ממדידות שנערכו באופן ממוחשב בתיק החקירה עלה כי המרחק ממקום איסוף המשיב, בהתאם לגרסתה של סמירה, לבין סניף הדואר הנשדד ותחנת הדלק הינו מרחק של **262 מטרים בלבד** (מסמך מסומן 58).

המרחק בין סניף הדואר לבין מכון השפלה הינו 1,589 מטרים (כ-1.5 ק"מ) (שם).

כלומר, סמירה הורידה את המשיב כק"מ וחצי מסניף הדואר הנשדד, ואספה אותו בסמוך לאחר אירוע השוד במרחק של מטרים ספורים ממקום האירוע.

גרסת המשיב

גרסתו במשטרה לכשעצמה חמקמקה, פתלתלה, המעלה אינספור סתירות מהותיות, ובאופן עקרוני, עניינה הכחשה גורפת כמעט לגבי כל מה שנשאל, גם מקום בו הכחשה זו סותרת מניה וביה ראיות חיצוניות מפורשות.

כך, מעבר לביצוע המעשים, מכחיש המשיב כי היה בתחנת דלק סונול שמול בית הכלא (חקירתו מיום 16.1.18 ש' 23-24) או במתחם הכלא בכלל (מסמך מסומן 94 ש' 200-206) - **חרף** איכון הטלפון ומצלמות האבטחה; מכחיש כי עלה בריצה לרכבה של סמירה (חקירתו מיום 16.1.18 ש' 44-46; מסמך מסומן 94 ש' 130-133) - **חרף** גרסתה; מכחיש כי ניסה להתנגד למעצר - **חרף** תיעוד השוטרים את ההליך (מסמכים 10, 11 ו-15; מסמך מסומן 94, חקירת משיב במשטרה מיום 29.1.18, ש' 25, ש' 29; מסמך מסומן 83 ש' 7-10); ומכחיש הכחשות גורפות בדבר זיהוי - **חרף** זיהוי הוודאי במצלמות האבטחה במכון השפלה (מסמך מסומן 59; מסמך מסומן 94 ש' 109-110; מסמך מסומן 92 ש' 13-26) ובכלל זה קובץ השמע בו נשמעת הפקידה כשהיא נוקבת בשמו והוא ניגש לדלפק.

לעניין זה המשיב טוען כי מדובר "בחמולה גדולה" (מסמך מסומן 94 חקירה מיום 29.1.18 ש' 79, ש' 80-84, ש' 89-94) כך שלטענתו אין באמירת שמו בסרטון- כדי לזהותו.

באופן דומה, מכחיש המשיב הכחשה גורפת בעלמא את הדמיון בין פרטי הלבוש שנתפסו בביתו למול אלו הנצפים בסרטונים (מסמך מסומן 92 ש' 37-48), כשלטענתו "בית משפט יחליט" (מסמך מסומן 94 ש' 166-169 ש' 174-177; מסמך מסומן 60).

למותר לציין כי קיימות סתירות פנימיות למכבי בגרסתו, ובכלל זה העובדה לפיה במקום אחד בחקירתו טען כי הלך הביתה ברגל לאחר הביקור במכון השפלה ומכחיש כי סמירה אספה אותו, ובמקום אחר טען כי אחותו היא שהחזירה אותו ברכב מהמכון (מסמך מסומן 94 ש' 112-116, ש' 120; חקירתו מיום 16.1.18 ש' 21-22, ש' 56); הכחשתו מחד גיסא כי מזהה עצמו במצלמות במכון השפלה, ומאידך- בדיון בבימ"ש חזר בו המשיב

מגרסתו זו, כשבא כוחו אישר כי המשיב הוא זה המזוהה בסרטונים שבמכון השפלה.

התנהגות מפלילה של המשיב

למארג הראייתי הנ"ל מתווספות התנהגויות מפלילות של המשיב, שבהעדר הסבר סביר- משמשות חיזוק לתשתית הראייתית הלכאורית שנפרשת בעניינו.

כך למשל, סירב המשיב להצביע על מסלול הליכתו מביתו למכון השפלה ביום האירוע (מסמך מסומן 57); סירב לחתום על כל חקירותיו במשטרה, לא שיתף פעולה בעת מעצרו, והתנגד בכוח למעצרו ולאיוזקו ע"י השוטרים (מסמכים מסומנים 10, 11 ו-15).

התנהגותו הלחוצה והמבוהלת של המשיב בסמוך למועד ולמקום אירוע השוד, כפי שעולה מעדותה של סמירה, בעת שהמתין בשיחים ועלה לרכבה בריצה- עד כי החלה לחשוד ולברר את פשר מעשיו במקום- אף היא התנהגות מפלילה מן המעלה הראשונה.

נסיבות מחשידות נוספות

אין חולק שבנסיבות אלה מדובר במשיב המכור לסמים קשים, הן לגרסתו ולגרסתם של בני משפחתו- סמירה ואביו סלים אלפקיר, ולגרסתו של המשיב משתמש באופן יומיומי, ובהעדר מקור הכנסה - נתמך בתשלום הבטחת הכנסה מביטוח לאומי. (ראה מסמך מסומן 94 ש' 5-12, ש' 17-21).

כך, גם אין חולק כי נתפסו סמים בביתו, כמפורט בכתב האישום.

גרסתה של סמירה

נדבך מרכזי במערך הראיות לכאורה נוגע לגרסתה של סמירה, המעידה במשטרה כי ביום האירוע הסיעה את המשיב ברכבה, הורידה אותו ליד מכון רנטגן השפלה, ושבה לאסוף אותו כעבור מספר שעות ממתחם תחנת דלק "סונול" שממול לכלא איילון.

סמירה תארה כי המשיב כיוון אותה בטלפון למיקום נקודת האיסוף, לחניית בית כלא איילון (מסמך מסומן 81 ש' 35).

עוד עולה מעדותה כי עובר לאיסופו - התקשר אליה המשיב פעמים רבות, בתחילה כדי לברר היכן היא נמצאת, ובהמשך על מנת לכוונה לנקודת האיסוף ולצעוק עליה מדוע נסעה מהמקום ולא אספה אותו (מסמך מסומן 93 ש' 4-12, ש' 25-28, ש' 32-33, ש' 54-56; הודעתה מיום 17.1.18 ש' 34).

סמירה מתארת כי בעת שהגיעה לנקודת האיסוף, בהתאם להכוונת המשיב ולאחר שצעק עליה בשיחת טלפון, ראתה את המשיב **כשהוא יוצא מכיוון השיחים, כשהוא נראה לחוץ ומבוהל באופן חריג, ורץ לעבר הרכב**

ונכנס במהירות (מסמך מסומן 93 ש' 44-49; מסמך 81 ש' 35-43, ש' 53-54; הודעתה מיום 17.1.18 ש' 11-19).

למעשה, התנהגותו כה הבהילה אותה עד שהיא החלה לצעוק עליו בעת שנכנס לרכב מה היו מעשיו במקום, כיוון שלטענתה הרגישה "שעשה משהו לא בסדר" (מסמך 81 ש' 35-43, ש' 45, ש' 51; מסמך מסומן 32).

ייתכן כי גרסתה הנ"ל של סמירה מתיישבת על פניה עם חומר הראיות שבתיק, ובכלל זה עם

תוצאות איכון הטלפון של המשיב, המצביע על מיקום המשיב בשעה הרלוונטית במקום בו נקבה סמירה, כמו גם עם פירוט פלט השיחות של הטלפונים של השניים, מהם עולה רצף שיחות ביניהם ביום 8.1.18 בשעות 15:13; 15:22; 15:41; 15:51; 15:55 (מסמך מסומן 94)

באופן שמתיישב עם גרסתה (הודעת סמירה מיום 17.1.18 ש' 36-42).

הכחשתו הגורפת של המשיב את גרסתה של סמירה (מסמך מסומן 94 ש' 147-148), למרות שגרסתה זו מתיישבת עם יתר הראיות כאמור (מסמך מסומן 94 ש' 138-140), אף היא מחלישה את גרסת המשיב.

העובדה לפיה מדובר באחותו של המשיב, הנוטה להעיד לטובת אחיה - לדוגמא כשטענה כי אינה מזהה אותו בסרטוני האבטחה של מכון רנטגן השפלה חרף פניו הברורים בסרטון (הודעתה מיום 22.1.18), כמו גם העובדה כי הייתה בסערת רגשות בעימות מולו ובכתה (מסמך מסומן 89 ש' 19-21), ומכל מקום וודאי אינה מבקשת להרע לו - רק מחזקת את גרסתה זו.

6. מן המקובץ עולה כי חומר הראיות ממקם את המשיב בסמוך למקום האירוע ולשעת האירוע, באופן המוכחש על ידו, כשלכך מתווספים עדותה המפלילה של סמירה בסמוך לאחר האירוע ופרטי לבוש רבים שנתפסו בביתו ותואמים ברמה מספקת נוכח צירוף כלל הראיות את אלו של השודד בסרטון האבטחה.

בנסיבות אלה, יש בכך כדי למלא אחר דרישת קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המשיב במיוחס לו, לא כל שכן נוכח התנהגותו המפלילה והסתירות המהותיות בגרסתו.

7. לאור כל האמור, אני קובעת כי יש ראיות לכאורה בעניינו של המשיב אף בכל הנוגע לעבירת השוד, ללא כרסום או חולשה בהן.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ח, 28 פברואר 2018, במעמד הצדדים.

